

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

De discrimine inter gratiam naturæ lapsæ, & naturæ integræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

*De discrimine inter gratiam naturæ lapsæ,
& naturæ integræ.*

Calvinus illud inter utramque discrimen statuit; quod gratia naturæ integræ esset ejusmodi, ut liberum arbitrium eam desereret, si vellet, & si vellet, in ea permaneret, non ita gratia naturæ lapsæ, quæ potentior ipsum velle seu ipsam actionem inferat: audi eum in Antidoto Conc. Trid. *Hallucinantur* (Tridentini Patres) *quod motum nobis offerri somniant, qui mediam electionem nobis relinquat: denique in eo falluntur quod NULLUM OBSERVANT INTER REGENERATIONIS GRATIAM ET PRIMAM, QUÆ ADÆ DATA FUERAT, DISCRIMEN: quod diligenter Augustinus exponit. Istam, inquit, gratiam non habuit primus homo, qua numquam vellet esse malus; TALE QUIPPE ERAT ADJUTORIUM QUOD DESERERET, CUM VELLE, ET IN QUO PERMANERET, SI VELLE, NON QUO FIERET, UT VELLE; sed POTENTIOR est gratia in secundo Adam, QUÆ FIT ETIAM UT VELIMUS: Eodem modo loquitur lib. 5. contra Pighium pag. 204. & alibi.*

Hoc ex Calvino discrimen hausit Jansenius, & toto passim opere, ac præsertim lib. 2. de Gratia Christ. cap. 3. & sex sequentibus; sed de Jansenio non agimus, veniamus ad Trium-Viros.

Gummarus idem illud statuit cum Calvino & Jansenio in compendio pag. 53. *Qui de Christi Gratia bene sentiunt*

cum

cum Augustino dicunt, quod in hoc statu (naturæ lapsæ) non tantum det posse, ut olim (in statu naturæ integræ) sed & velle. Idem operosè contendit in Thesisibus 14. Jan. 1683.

Macarius in Tyroc. pag. 126. nimis diversæ sunt operationes, & attributa status innocentia & naturæ lapsæ, quam ut combinari possint: hæc determinat liberum arbitrium ad agendum, illa determinatur à libero arbitrio, HÆC DAT voluntati infirmæ ACTIONEM & meritum, illa TANTUM DONABAT naturæ sanæ POSSE ELICERE actionem meritoriam.

Gabriëlis in damnata morali pag. 13. non solum dans adiutorium, quo perseverare possint, si velint, sed quo velint & invictissime velint, & quo fiat, ut revera perseverent usque in finem & salvi fiant, IN QUO CONSISTIT DIFFERENTIA GRATIÆ HUIUS STATUS, A GRATIA PRIMI STATUS, quæ tantum dabat posse perseverare, non autem velle, sicque erat subjecta libero arbitrio.

Hinc primo fluit: secunda propositio in Jansenio damnata ab Innocentio X. & Alexandro VII. interiori gratia in statu naturæ lapsæ numquam resistitur; ut consideranti patet: nam ubi ea est, infert ipsum velle, & ut resisteret, deberet nolle.

Fluit secundo tertia propositio in eodem damnata ad merendum & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: nam ubi gratia naturæ lapsæ est, quæ infert ipsum velle, necessario vult voluntas, licet non coactè, & tamen per illud velle meretur.

Fluit

ET INFELIX CONCORDIA. 297

Fluit 3. prima Propositio in eodem damnata : *aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus & conantibus , secundum præsentés, quas habent, vires sunt impossibila , deest quoque illis gratia, quæ possibilia fiant* : nam qui non observat præceptum non habet gratiam naturæ lapsæ , si enim hanc haberet , cum hæc inferat ipsum velle , utique observaret præceptum , atqui tamen sine illa gratia impossibile est, ut præceptum observet , ergo &c.

De statu integritatis & naturæ puræ.

IN hac materia variæ Propositiones Bajanæ damnatæ sunt à tribus Pontificibus Pio V. Gregorio XIII. & Urbano VIII. inter alias hæc 26. *Integritas primæ creationis non fuit indebita humanæ naturæ exaltatio, sed naturalis ejus conditio.* Hujus damnatæ hæc est contradictoria *integritas primæ creationis fuit indebita humanæ naturæ exaltatio & non naturalis ejus conditio* ergo qui hanc contradictoriam negat, impingit in damnatam ; sed negat hanc Macarius dum in Tyroci. pag. 224. adstruit impossibilitatem naturæ puræ seu integræ , nam si integritas humanæ naturæ indebita est, si non est naturalis conditio, ut habet contradictoria damnatæ, cur, amabo, ab omnipotenti Deo condita humana natura non possit sine eo, quod nec naturale sibi est , nec debitum ? quod si creari talis non potest , ut vult Macarius , naturalis pro-

P p

fectò